

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 114.511 van 15 januari 2003
in de zaak A.121.230/XIV-10.055.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat M. CARLIER,
 kantoor houdende te 1030 BRUSSEL,
 Adolphe Lacomblélaan 59-61 bus 5

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 12 september 1971 en van Pakistaanse nationaliteit, op 17 mei 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 april 2002 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 1 februari 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij op dezelfde datum ter kennis gebracht;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 7, § 2, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het voorlopig advies opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van dat voorlopig advies aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 19 november 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 8 januari 2003 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. CARLIER, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Adjunct-adviseur J. ROGGEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. STERCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 11 januari 2002 en verklaart zich vluchteling op 18 januari 2002.

1.2. Op 1 februari 2002 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 19 april 2002 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. Dit is de bestreden beslissing.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende de verwerende partij een exceptie van onontvankelijkheid aanvoert omdat de vordering tot schorsing geen uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel bevat, zoals vereist door artikel 3, eerste lid, 5/, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de verzoekende partij het volgende nadeel aanvoert:

“La suspension de l’acte incriminé doit être ordonnée si le moyen invoqué dans la requête venait à être considéré comme sérieux.

Le préjudice grave difficilement réparable est démontré à suffisance par le fait que si la décision attaquée était exécutée, le requérant se retrouverait refoulé(e) dans son pays d’origine ce qui constitue un traitement inhumain et dégradant au sens de l’article 3 de la Convention Européenne des Droits de l’Homme.”;

2.2. Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State betreft, luidens artikel 3, 5/, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten moet bevatten die kan aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat voormelde bepaling zo dient te worden opgevat dat de verzoekende partij zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel zeer concrete gegevens moet aanvoeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan; dat het de Raad van State immers moet mogelijk zijn met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het voor de tegenpartij moet mogelijk zijn om zich tegen de door de verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen; dat de verzoekende partij gegevens dient aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel; dat de verzoekende partij in haar inleidend verzoekschrift tot schorsing duidelijk en concreet dient aan te geven welk moeilijk te herstellen ernstig nadeel zij ondergaat of dreigt te ondergaan; dat indien de verzoekende partij hierin te kort schiet, bijvoorbeeld door zich in het schorsingsverzoek te beperken tot algemeenheden, dit euvel in een verder stadium van de procedure niet meer kan worden rechtgezet; dat het immers niet is toegestaan in latere “memories”, “nota’s” of “conclusies” het moeilijk te herstellen ernstig nadeel te concretiseren dat in het schorsingsverzoek op algemene wijze werd aangevoerd; dat met die achteraf aangevoerde gegevens geen rekening kan worden gehouden; dat vage en algemene beweringen of al te summiere uiteenzettingen niet kunnen leiden tot het aanvaarden van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat een groot deel van de rechtspraak van de Raad van State op goede gronden eist dat de verzoekende partij zeer concrete gegevens moet aanvoeren die het door haar omschreven moeilijk te herstellen ernstig nadeel aantonen; dat de rechtspraak van de Raad van State aanneemt dat de verzoekende partij dient aan te tonen welk persoonlijk of specifiek nadeel zij ondergaat; dat het nadeel dient geconcretiseerd te zijn; dat een nadeel van algemene aard niet volstaat, omdat er een geïndividualiseerd verband dient te bestaan tussen de verzoekende partij en het beweerd moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat de bewering van de verzoekende partij dat de uitvoering van de bestreden beslissing een onmenselijke en ontierende behandeling uitmaakt, een algemene bewering is die niet concreet wordt gestaafd en niet wordt onderbouwd; dat het tenslotte niet volstaat om te wijzen op de “ernst” van de ontwikkelde middelen om te besluiten tot het voorhanden zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, vermits het bestaan van ernstige middelen en van een moeilijk te

herstellen ernstig nadeel twee verschillende voorwaarden zijn opgenomen in voornoemd artikel 17, § 2;

2.3. Overwegende dat het door de verzoekende partij omschreven nadeel niet beantwoordt aan wat in punt 2.2 werd ontwikkeld;

3. Overwegende dat de exceptie gegrond is, zodat niet is voldaan aan één van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden in beraad gehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien januari tweeduizend en drie, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.